

Dr. Lengyel Andrea ügyvéd
Gazdasági büntetőjogi szakjogász

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr részére
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
e-mail: bitskey@mkab.hu és hianypotlas@mkab.hu

Ügyszám: IV/1341-2/2020.
Tárgy: Hiánypótlás egységes szerkezetben

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 01 34 1 - 2 / 2020	
Érkezett: 2020 OKT 09. <i>email</i>	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	<i>[Signature]</i>

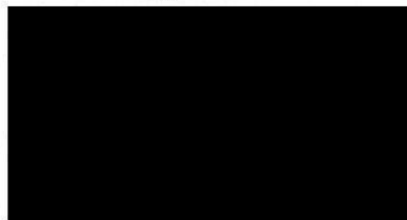
Tisztelt Főtitkár Úr!

[REDACTED] indítványozók – meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk által - a IV/1341-1/2020. számú, jogi képviselőnkhez 2020. 09. 11. napján érkezett hiánypótlási felhívásának megfelelően, egységes szerkezetben, de korábban már megküldött mellékletei nélkül csatoljuk az alkotmányjogi panasz indítványunkat. Kérjük, szíveskedjenek azt befogadni és érdemben elbírálni.

Budapest, 2020. 10. 09.

Köszönettel: **[REDACTED]** indítványozók
képviselőjében: Dr. Lengyel Andrea ügyvéd

Dr. Lengyel Andrea

Az **ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG**
 részére
 az első fokon eljáró **Siófoki Járásbíróság** által
 /az 5.P.20.644/2016. sz. ügyhöz/

Tisztelt Alkotmánybíróság!

adóazonosító jele: [REDACTED] I. r. felperes, **1. sz. indítványozó** és

[REDACTED]
 [REDACTED]
 [REDACTED] II. r. felperes, **2. sz. indítványozó**

jogi képviselőjük: **Dr. Lengyel Andrea** ügyvéd (székhelye: [REDACTED]
 [REDACTED]
 [REDACTED]

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.I.21.088/2019/4.** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg azt. Kérjük, hogy az Abtv. 43.§ (4) bek-e alapján szíveskedjen a döntéssel felülvizsgált más bírósági döntéseket is megsemmisíteni és az Abtv. 44.§ (1) bek. második mondata alapján rendelje el határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A bírói döntések:

1. a **Siófoki Járásbíróság** 2016. november hónap 10. napján kelt **5.P.20.644/2016/3.** számú elsőfokú ítélete
2. a felperesek fellebbezése folytán a **Kaposvári Törvényszék** 2017. június hónap 20. napján kelt **1.Pf.20.107/2017/4.** sz. másodfokú ítélete
3. a felperesek felülvizsgálati kérelme alapján a **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság 2018. október hónap 03. napján kelt, **Pfv.I.22.370/2017/8.** számú, a másodfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzése
4. a **Kaposvári Törvényszék**, mint másodfokú bíróság 2019. május hónap 02. napján kelt, **1.Pf.20.071/2019/4.** ügyiratszámú ítélete

5. a felperesek felülvizsgálati kérelme alapján a **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság 2020. április 01. napján kelt, de 2020. június hó 05. napján kézbesített, **Pfv.I.21.088/2019/4.** számú, a másodfokú ítéletet hatályában fenntartó ítélete.

A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése.

1. Két megszűnt államigazgatási szerv használati jogával terheltén vásárolta meg 2008-ban [REDACTED] 2. sz. indítványozó a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] alapterületű, kivett üdülőépület és udvar megnevezésű ingatlant, amely természetben [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] szám alatt található.
2. Abban a meggyőződésben tette ezt, hogy az egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonába adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Övt.) mint speciális jogszabály, 40.§ (6) bek.-e visszautal a Ptk., mint általános jogszabály rendelkezéseire („*A használatra, az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv hasznélvezetre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.*”), és az alkalmazandó rPtk., az 1959. évi IV. tv. 157.§ (4) bek.-e szerint a személyhez kötődő dologi jogokban, mint a használat joga is, nincs jogutódlás. Elképzelése szerint töröltetni szerette volna a bejegyzéseket és családjával használta volna az ingatlant. Azzal is érvelt, hogy a vagyontárgy az eladással kikerült az Övt. hatálya alól, mert a 40.§ (2) bek. csak az önkormányzat tulajdonában levő vagyonról rendelkezik.
3. A földhivatal nem törölte a használat jogát, az ingatlant jogutód szervek használták tovább alkalmazottjaik üdültetésére.
4. Az indítványozók több jogi eszközzel próbálták igényüket érvényesíteni, ez a támadott kúriai ítélet részletesen taglalja.
5. Módosított keresetünkben kértük az alperes MÁK használati jogának az ingatlan-nyilvántartásból való törlését az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 62. § (1) bekezdés c) pontja alapján, és az alperes kötelezését, hogy az ingatlant adja a birtokunkba.
6. Kereseti kérelmünket elsődlegesen az Övt. 40. § (7) bekezdésére alapítottuk, amely a használat jogával terhelt ingatlan tulajdonos részére való visszaadását szabályozza. Álláspontunk szerint vissza kell adni az ingatlant a tulajdonosának, ha a hivatkozott jogszabályhely által meghatározott két feltétel közül az egyik teljesül. Azzal érveltünk, hogy:
 - mivel a perbeli ingatlan nem szolgál államigazgatási feladat, illetve közszolgáltatás biztosítékául, ezt az alperes jogi képviselője tárgyaláson le is nyilatkozta, és
 - az alperes nem a perbeli ingatlan használatával látta el államigazgatási feladatát, sem alapítani, sem bejegyeztetni nem lehetett volna a használat jogát, mivel már az alapításkor teljesült a visszaadás jogszabályi feltétele.
7. Másodlagosan arra hivatkoztunk, hogy az ingatlanunkat terhelő használatra az Övt. 40. § (6) bekezdése szerint alkalmazandó Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 165. § (1) bekezdése szerint a használat joga személyhez kötött dologi jog, amelyben nincs helye jogutódlásnak. A régi Ptk. 165. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó régi Ptk. 157. § (4) bekezdése szerint a hasznélvezet korlátozott időre és legfeljebb a jogosult élete végéig állhat fenn, ezért a TÁKISZ megszűnésével a jog is megszűnt.

8. Harmadlagosan arra hivatkoztunk, hogy a TÁKISZ 2001. január 1-jei megszűnése és az alperes MÁK 2014. november 13-i bejegyzési kérelme között az alperes használati jogának ingatlannyilvántartási bejegyzése elmaradt, így az velük szemben nem érvényesíthető a régi Ptk. 158.§ (2) bekezdése alapján, amely szerint a haszonélvezetet az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni.
9. A fentiekén kívül érveltünk azzal is, hogy a TÁKISZ-t a területi államháztartási hivatalokról szóló 259/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet szüntette meg azzal, hogy jogutódja a Területi Államháztartási Hivatal, amely a kormányrendelet szerint nem jogi személy, ennek hiányában pedig jogutódlása kizárt.
10. Előadtuk, hogy az Államháztartási Hivatal 2001. június 27-én kelt alapító okirata csak 2015. november 13-án lett bejegyezve a törzskönyvi nyilvántartásba, a 2003. évi XXXVII. törvénnyel létrehozott Kincstár alapító okirata egyáltalán nem került nyilvántartásba vételre, ahogy nem szerepel a nyilvántartásban a 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelettel létrehozott Magyar Államkincstáré sem. Érvelésünk szerint ezek az államigazgatási szervek a nyilvántartásba vétellel jönnek létre, ezért hiába mondta ki jogszabály a jogképességüket, ha a bejegyzés elmaradása folytán nem minősültek jogi személynek, így jogutódlásuk vitatható.
11. A bejegyzés törlését kértük az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján is, mivel álláspontunk szerint a használat jogának alapításakor nem álltak fenn az Övt. 40. § (2) bekezdésében írt feltételek. A régi Ptk. 200. § (2) bekezdésében foglaltak alapján jogszabályba és nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik az olyan jogalapítás, amikor a jogügyletre vonatkozó speciális jogszabály alapján a tulajdonos részére történő visszaadásnak és a használat joga törlésének lenne helye.
12. Hivatkoztunk arra is, hogy a Köztársasági Megbízott Hivatala nem volt jogosult a használat jogának a TÁKISZ részére történő átengedésére /rPtk.165.§ (1) bek./, az erre vonatkozó szerződés semmis.
13. A Siófoki Járásbíróság elsőfokú ítélete elutasította a keresetünket, fellebbezésünkre a Kaposvár Törvényszék, mint másodfokú bíróság is. A Kúria hatályon kívül helyezte a jogerős ítéletet és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította. A megismételt eljárásban a Kaposvári Törvényszék nem vette figyelembe a Kúria iránymutatásait, ismét elutasította a keresetünket. Emiatt felülvizsgálati kérelemmel fordultunk a Kúriához, amely most merőben más álláspontra helyezkedett, mint korábban és más indokolással hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet.

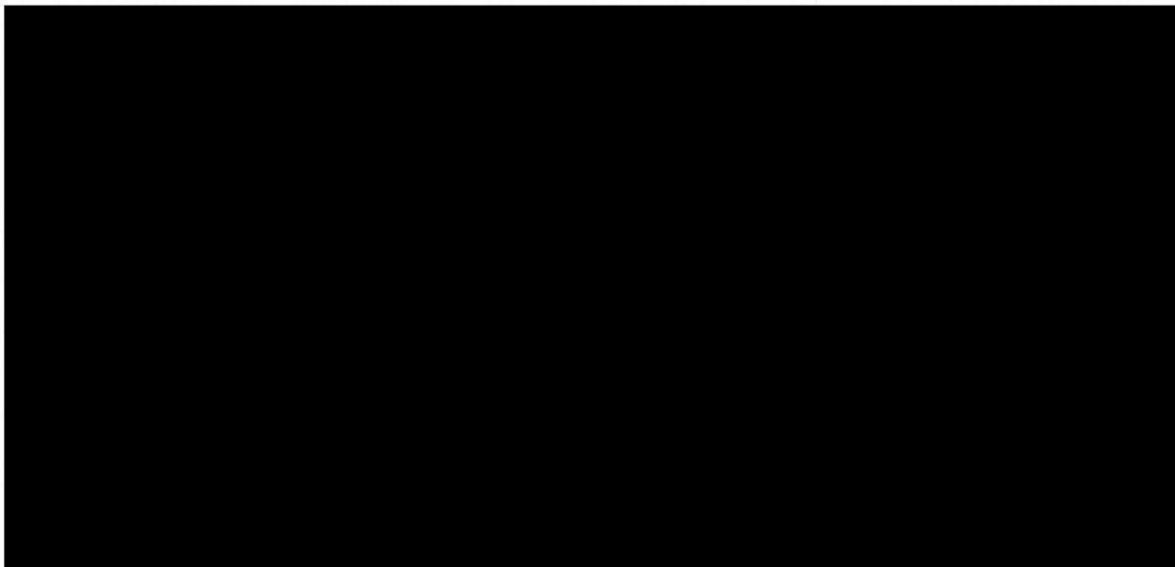
b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jogorvoslati lehetőségeket már kimerítettük. Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II.27.) AB. Tü. határozat 32.§ (2) bek. a) pontja szerint az Abtv. 27. §-a alkalmazásában az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése is, mely a megtámadott határozatot hatályában fenntartja, feltéve, hogy az indítványozó a jogerős döntést az Alkotmánybíróság előtt nem támadta meg.

Az ügyben további felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincs folyamatban, nem kezdeményeztünk perújítást.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés kézbesítése időpontja: 2020. 06. 05.
A kézbesítés módja: elektronikus.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) 2020. 08. 04. napján jár le, ezért az megtartásra került.

d) Az indítványozók érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés jogainkat és érdekeinket érinti, mivel

1. a [REDACTED] hrsz.-ú ingatlanak [REDACTED] 1. sz. indítványozó 1/1 részben bejegyzett tulajdonosa, [REDACTED] 2. sz. indítványozó a bejegyzett hasznélvezője.
2. Házassági vagyontöredék miatt az ingatlan fele-fele arányú tulajdonosai vagyunk.
3. Polgári peres eljárásban I. és II. rendű felperesek voltunk.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1. Első alaptörvény-ellenesség, mely a bírói döntést érdemben befolyásolta és egyben alapvető alkotmányjogi kérdés is: az ítélet [47] és [48] pontjában
A Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében úgy foglalt állást, hogy „...a használat joga nem szűnt meg a jogosult (TÁKISZ) megszűnésével, mert az Övt. 40. § (2) bekezdése alapján alapított használati jog nem személyhez kötődő dologi jog, emiatt a jogosult személyében jogutódlásnak helye van.” – támadott ítélet [47] bek.-e.
2. Nem értünk egyet azzal, hogy ha az alapítás speciális jogszabály alapján történt, akkor a speciális jogszabály által nem szabályozott kérdésekben ne lenne szubszidiárius az általános jogszabály és ne kellene annak vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni. Ez a modern jogrendszerek alapját képező, sarkalatos, lex specialis derogat legi generali és a szubszidiaritás elvét sérti, azokkal összeegyeztethetetlen.
3. Különösen akkor, ha maga a speciális jogszabály (Övt. 40.§ (6) bek. harmadik mondatában) visszautal az általános jogszabályra (a Ptk.-ra): „A használatra, az e

törvényben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv hasznélvezetre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

4. Szerintünk nagyon fontos a bekezdések számozása is. Nem véletlenül a (6) bek. utal vissza a *lex generalis*-ra, majd a (7) bek. írja a két speciális megszűnés módot. A sorrend egyben fontossági sorrendet is jelent.
5. A Kúria támadott ítélete a [48] bekezdésben kifejti, hogy az Övt. 40. § (6) bekezdése értelmében a törvény 40. § (2) bekezdése alapján alapított használati jogra a régi Ptk. hasznélvezetre vonatkozó rendelkezéseit kizárólag az Övt. által nem szabályozott kérdésekben kell alkalmazni. Ebben egyetértünk.
6. Az utaló szabály folytán alkalmazandó régi Ptk. 159. § (4) bekezdése szerint a használati joggal terhelt dolgot a használó e jogának megszűnésekor köteles visszaadni a tulajdonos részére. Ebben is egyetértünk.
7. Az Övt. 40.§ (7) bekezdése a megszűnésre két speciális módról rendelkezik, de ez a két lehetőség nem minden lehetséges megszűnési mód. A többi lehetséges megszűnési módokat, mint pl. a dolog elpusztulása, vagy a jogosult halála /rPtk. 157.§ (4) bek./ ugyanis a Ptk. tartalmazza.
8. **Alapvető alkotmányjogi kérdés** a jogállamiság és a jogbiztonság, a jogszabályoknak alávetettség, a tisztességes eljáráshoz való jog alapelvek körében, hogy miként alakít ezzel az ítélettel a Kúria a joggyakorlaton a *lex specialis derogat legi generali* elv és a szubszidiaritás elvének tartalmán. Felülírhat-e a Kúria egy kétezer éves, alapvető, sarkalatos jogelvet? Álláspontunk szerint ez a bírói döntést, a hazai jogalkalmazást alapvetően befolyásoló alaptörvény-ellenesség. Mi valamennyien, akik a jogot alkalmazzuk, legyünk szakképeztt vagy laikus állampolgárok, valósággal csüggünk a Kúria szavain. Örömmel vesszük és megfogadjuk a bölcs és tapasztalt gyakorló jogászok szakmai véleményét, *quasi* jogforrásként hivatkozunk rá még akkor is, ha nem az. Az ilyen magas szintű ítélet jogalakító hatása elvitathatatlan.
9. Emiatt rendkívül veszélyes és **alaptörvény-ellenes** a Kúria fenti téves érvelése. Sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bek.-ében megfogalmazott jogállamiság, jogbiztonság alapelvét akkor is, ha a tisztelt Alkotmánybíróság következetesen elutasítja az erre való hivatkozást. Ha ugyanis nem beszélhetünk a jogszolgáltatás kiszámíthatóságáról, akkor nem beszélhetünk jogbiztonságról sem. Az ítélet sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bek-ét, mely szerint a jogszabályok mindenkire és mindig kötelezőek, a XXVIII. cikk (1) bek.-ét (a tisztességes eljáráshoz való jogot, amikor alapvető jogelveket és konkrét jogszabályhelyeket, mint az Övt. 40.§ (6) bek.-e és ez alapján az rPtk. szabályait nem vette a bíróság figyelembe, és nem indokolta, hogy ezt miért tette. Az ítélet sérti az Alaptörvény 26. cikk (1) bek. a bírák törvényeknek alárendeltségének alapelvét, mert nem vette figyelembe az Övt. 40.§ (6) bek.-ében írtakat, továbbá a 28. cikket is sérti annyiban, amennyiben azt állítja, hogy az Övt. 40.§ (2) bek.-e alapján alapított használati joga csak és kizárólag az Övt. 40.§ (7) bek.-e szerint szűnne meg és nem lenne helye a rPtk. 157.§ (4) bek. alkalmazásának - [47] és [48] bekezdések.
10. Tudjuk, hogy az Alaptörvény 26. és 28. cikkeire önmagukban és általában nem lehet hivatkozni, de mi nem is ezt tesszük. Nem önmagukban hivatkozunk ezekre, hanem egy összefüggés-láncolat részeként. Nem általában, hanem konkrétan tesszük, ezért kérjük ennek elfogadását. Nem is öncélúan tesszük, mert mi magunk kis pont vagyunk az ítélkezési rendszerben, de annyi mindent áthágtak az elmúlt időszakokban, *tempora*

mutantur, de nem ennyire! Nem lehet jogszabállyal szöges ellentétben döntéseket hozni, mivel ez egy hibás, rossz joggyakorlatot alakít, jogbizonytalanságot kelt.

11. **Második alaptörvény-ellenesség, mely a bírói döntést érdemben befolyásolta és egyben alapvető alkotmányjogi kérdés is: az ítélet [49] pontjában**

Az üdültetéssel kapcsolatban a [49] bek.-ben „Az új Áht. 2015. évi módosítását megelőzően hatályos 7. § (1) bekezdése a közigazgatási szerv alaptevékenységének minősítette a szakmai alapfeladatokon kívül a (3) bekezdés szerinti, szabad kapacitásai hasznosítása útján, nem kötelezően és nem haszonszerzés céljából végzett tevékenységet, amely körbe az üdültetés is beleértendő. A fentiekből az a következtetés adódik, hogy jogszabály anélkül, hogy azt tételes szabály kimondta volna, nem zárta ki a dolgozók üdültetésének államigazgatási feladatként való ellátását.”

12. Ez a jogszabály erősen kiterjesztő értelmezése. Az ítélet indokolásából fentebb idézett mondat két súlyosan **alaptörvény-ellenes** megállapítást is tartalmaz, mindkettő ellentétes az alaptörvény B cikk (1) bek.-ével, az R cikk (2) bek.-ével, a XV. cikk (2) bek.-ével, XXVIII. cikk (1) bek.-ével, a 26. cikk (1) bek.-ével és a 28. cikkel.

13. Az első súlyos sérelem, hogy:

- az a következtetés adódik, hogy
- anélkül, hogy azt tételes szabály kimondta volna,
- jogszabály nem zárta ki
- a dolgozók üdültetésének államigazgatási feladatként való ellátását.

14. Ez a jogszabály olyan **kiterjesztő értelmezése**, már-már belemagyarázás, amit azon a magas jogalkalmazói szinten, amelyen a Kúria elhelyezkedik és amilyen befolyással bír a teljes jogalkalmazói gyakorlatra, az indítványozók véleménye szerint nem elfogadható.

15. A második hiba megértéshez kérem, olvassuk el ismét a 10. pontban idézett mondatot! „...a közigazgatási szerv alaptevékenységének minősítette a szakmai alapfeladatokon kívül a (3) bekezdés szerinti, szabad kapacitásai hasznosítása útján, nem kötelezően és nem haszonszerzés céljából végzett tevékenységet, amely körbe az üdültetés is beleértendő.”

16. Ha egy közigazgatási szervnek vannak szabad kapacitásai, akkor azokkal feladatokat lát el, feladatokat vállal vagy leépít. Szabad kapacitásait nem üdültni küldi.

17. Mind a kiterjesztő értelmezés, mind a szabad kapacitás hasznosításának üdüléssé minősítése **alapvető alkotmányjogi kérdés**: a jogállamiság kereteit feszegeti és a jogbiztonságot veszélyezteti azzal, hogy jogszabályt meg nem engedett kiterjesztő módon interpretál és ennek okát nem adja, **ezt nem indokolja**. A 26. cikk (1) bek.-e szerint a bíróságok függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve. A törvénynek azonban alá vannak rendelve. Nem alakíthatják a jogot a jogalkotó szándékával össze nem egyeztethető módon. A 28. cikkekre is kénytelenek vagyunk hivatkozni, mert ez a fajta jogértelmezés, amit a Kúria alkalmazott, sem a jogszabály céljával, sem az Alaptörvénnyel nincs összhangban. Nem önmagában és nem öncélúan hivatkozunk a 26. és a 28. cikkekre, hanem szorosan kapcsolódva a többi, megsérült alkotmányos alapelvhez, mint az az R cikk (2) bek.-éhez. Mivé vezetne a világ, ha a nyelvtani, logikai, rendszertani és a történeti jogszabály-értelmezési módokat sutba dobnánk vagy nem következetesen alkalmaznánk? Nem erre esküdtünk? Nem minden jogászi hivatás esküjének leglényegesebb tartalmi eleme a *ius est ars boni et aequi*¹ elvének, a

¹ D.1.1.1.1.

jogszabályoknak alárendeltség elvének /R) cikk (2) bek./, a törvény előtti egyenlőség elvének /XV. cikk (2) bek./, a tisztességes eljáráshoz való jog elvének /XXVIII: cikk. (1) bek./ megfogalmazása? Hogyan mondhatnánk ki ezek nélkül teljes meggyőződéssel, hogy Magyarország jogállam?

18. **Harmadik alaptörvény-ellenesség, mely a bírói döntést érdemben befolyásolta és egyben és alapvető alkotmányjogi kérdés is: az ítélet [54] pontjában**

Az [54] pontban az ítélet két súlyos dogmatikai hibát is vét: következtet, és jogképesse nyilvánít, továbbá az eddigitől eltérő tartalommal tölti meg, sutba dobja a *lex specialis derogat legi generali* szabályt, amikor az általános Ptk.-tól származtatja a speciális kormányrendeletekben negált jogképeséget.

19. Idézzük: „[54] A fent hivatkozott két kormányrendelet - a területi államháztartási hivatalokról szóló 259/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet és az Államháztartási Hivatalról és a területi államháztartási hivatalok átszervezéséről szóló 322/2001. (XII. 29.) Korm. rendelet valóban nem tartalmaz rendelkezést a TÁH jogképességét illetően, ennek ellenére nem csupán az önálló gazdálkodásból és a vállalkozási tevékenység végzésére való jogosultságból következik a jogképességük. Mindkét kormányrendelet kimondja, hogy a TÁH költségvetési szerv. A régi Ptk. 36. § (1) bekezdése a költségvetési szerveket jogi személyiséggel ruházta fel, a TÁH jogképessége tehát a régi Ptk. rendelkezésein alapult.”

20. Álláspontunk szerint mindkét megállapítás **alaptörvény-ellenes**, mindkettő ellentétes az alaptörvény B) cikk (1) bek.-ével, az R) cikk (2) bek.-ével, a XV. cikk (1) bek.-ével, a XXVIII. cikk (1) bek.-ével, a 26. cikk (1) bek.-ével és a 28. cikkel. Jogképeség vagy van, vagy nincs, arra nem következtetünk és jogalkalmazóként azt nem kreáljuk. A *lex specialis derogat legi generali* jogelvet, ami alapvető jogbiztonsági garancia jogelv, nem lehet fordított tartalommal megtölteni.

21. Nem beszélhetünk jogbiztonságról /B) cikk (1) bek./, ha a jogszabályok nem mindenkor és nem mindenkire kötelezők /R) cikk (2) bek./, a bírák a törvényeket nem alárendeltségben alkalmazzák /26. cikk (1) bek./, és ahol a jogszabályokat nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik /28. cikk/. Nem tisztességes az az eljárás, amelyben jogszabályokat figyelmen kívül lehet hagyni, ahol ennek okát nem indokolják /XXVIII. cikk (1) bek./. Esetünkben pedig ezek történtek.

22. Változatlan véleményünk, hogy ha volt jogutódlás, akkor azért szűnt meg a használat joga, mert személyhez fűződő dologi jogokban nincs jogutódlás, ha nem volt, akkor azért, mert nincs új jogosult. Az ítélet ezt teljes mértékben kicsavarja akként, hogy volt jogutódlás, mert következtet a jogalanyiságra, és lehetett is jogutódlás, hiszen esetünknek nincs köze a speciális jogszabály által alkalmazni rendelt általános jogszabály vonatkozó rendelkezéseéhez. Ez nem csak *contra legem*, hanem már *contra constitutionem* jogalkalmazás is.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése az e) pontban írtak szerint:

1. **B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.**
2. **M) cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.**
3. **R) cikk (2) bek: Az alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**
4. **XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.**
5. **XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő.**
6. **XV. cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. (Hátrányos megkülönböztetés tilalma)**
7. **XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (Tisztességes eljáráshoz való jog.)**
8. **26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve**
9. **28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.**

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása (alkotmányjogi érvek) – hivatkozunk a jelen kérelem 1. e. pontjában kifejtettre

Ítélet:

- Megállapítja, hogy volt jogutódlás, de a jogutódlás azért nem szünteti meg a használati jogot, mert szerinte a rPtk. rendelkezései nem alkalmazhatók, hiába rendeli azt alkalmazni a speciális szabály (Övt.).
- Azt állítja, hogy a jogutód szervek a rájuk vonatkozó speciális jogszabályok ellenére, az általános, és korábbi jogszabály (rPtk.) alapján rendelkeznek jogalanyisággal.
- Arra következtet, hogy az üdültetés a jogszabály kifejezett szövege ellenére 2015. január 1. előtt is közfeladat volt.

1 B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Jogi képviselőnk az Alkotmánybíróság csaknem minden, e tárgyú határozatát áttanulmányozta. Tudjuk, hogy csak kivételes esetekben, visszaható hatály és kellő felkészülési idő hiánya esetében alkalmazható indok. Értjük, hogy az Alkotmánybíróság nem akar és nem is lehet superbíróság, negyedfokú ítélkezési fórum. Nem is kívánjuk ezt. Azokat az indokolásokat is értjük, melyek szerint voltak, vannak, és mindig is lesznek igazságtalan ítéletek, a jogerőt valahol be kell állítani. Azt is értjük, hogy igazságot nem lehet minden esetben szolgáltatni, ezért is *iurisdictio* már a római jogi elnevezése is a bíró tevékenységének. Mi szerények vagyunk, beérnénk a *nuda ius*, a pusztá jog szolgáltatásával is. Csakhogy esetünkben a jog sérült. A joghoz való jogunk. Nem kaptunk jogszabályoknak és az Alaptörvénynek megfelelő jogot a perben.

A *Lex specialis derogat legi generali* jogelvnek az eddigőtől eltérő tartalommal való megtöltése álláspontunk szerint sérti a jogállamiságot és a jogbiztonsághoz való jogot. „A jogállamiság szűkebb értelemben alkotmányos alapelveként olyan formális és tartalmi elemek, normatív követelmények rendszereként értelmezhető, amelyek valamennyi állam szerv működésnek kereteit,

és a jog érvényesülésének alapelveit határozzák meg.”² A jogállamiság összetett követelmény- és garanciarendszer, amely magában foglalja többek között a jogbiztonságot és a jogalkalmazás kereteit, garanciáit, az alapjogok védelmét is.

A jogbiztonság a jogállamiság – szerintünk - leglényegesebb összetevője. „Ennek lényege az az elvárás, hogy a jogi előírások címzettjei, azok előzetes ismeretében, a jog által támasztott elvárásokhoz igazíthassák magatartásukat.”³

Megkülönböztetünk sarkalatos, kötelező, alapvető, klasszikus jogelveket. A *lex specialis derogat legi generali* jogelvre mindegyik igaz. Az egyik legrégebb és jogunk egyik legalapvetőbb jogelve, a jogbiztonság alapelveinek egyik alaptétele. Ennek kifacsarása, tartalmi megváltoztatása, félremagyarázása alapvető alkotmányjogi kérdés, a bírói döntést befolyásoló alaptörvény-ellenesség.

2 M) cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

Mi bérből élő kisemberek vagyunk. Nem NER -lovagok, hanem egyszerű adófizetők, akik mindig fizetnek mindenért. Nem loptuk, nem nyertük az ingatlan vételárát, megdolgoztunk érte, adózott jövedelmünkből vettük. Mégsem használhatjuk, csak kifizethettük a vételárát. Semmibe vették az értékteremtő munkánk eredményét, amely a termelő és öfenntartó társadalom alapja.

3 R) cikk (2) bek: Az alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

A) Az eljáró bíróság az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogainkat azáltal sértette meg, hogy egy mindenkire kötelező érvényű jogszabályt (a Ptk.-t) és alapvető jogértelmezési jogelvet (az általános jogszabály kötelező alkalmazását akkor, amikor a speciális jogszabály visszautal rá és alkalmazni rendeli) a jogalkalmazás jogi közmegegyezés tárgyát képező értelmezési körét figyelmen kívül hagyta.

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése értelmében, miszerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a Kúriának a jelen ügyben a Övt. 40. § (6) bek.-ét és az azáltal felhívott rPtk. 165. § (1), 165.§ (2) és 167.§ (4) bekezdéseit alkalmaznia kellett volna, és **meg kellett volna indokolnia**, hogy

- a megszűnés többi esetét, mint a dolog megsemmisülését, a jogosult halálát, megszűnését, mely jogszabályhely alapján nem vette figyelembe, ezen jogszabályi rendelkezések alkalmazását miért mellőzte;
- milyen jogszabályra alapozta az üdültetés államigazgatási feladattá minősítését;

mely jogszabályra vagy jogelvre alapozva alkalmazta az évezredes gyakorlattal ellentétesen a *lex specialis derogat legi generali* és a *lex posterior derogat legi priori* jogelveket.

B) Az Áht. 2015. január 1. napjától hatályos 7.§ (1) bekezdése tette a dolgozók üdültetését közfeladattá. Az ítélet [49] pontja szerint az üdültetés „beleértendő” az Áht. 7.§ (3) bek.-ének szövegébe, ezért már 2015 január 1. előtt is az volt: „...az a következtetés adódik, hogy jogszabály anélkül, hogy azt tételes szabály kimondta volna, nem zárta ki a dolgozók üdültetésének államigazgatási feladatként való ellátását.” Ez olyan mértékű belemagyarázás, amelye jogalkalmazónak nincs jogosítványa és amit semmivel **nem indokolt**. Ha ugyanis a jogalkotónak ez lett volna a szándéka, akkor beleírta volna. Mindannyian tanultuk a jogértelmezés nyelvtani, logikai, történeti és rendszertani módjait. Ez a kiterjesztő értelmezés nem tartozik egyikhez sem.

² Bodnár Eszter - Chrnowski Nóra - Kukorelli István-Láposy Attila - Pozsár-Szentmiklósi Zoltán – Somody Bernadette – Vissy Beatriy: Alkotmányos tanok, HVG ORAC Lap- és Könyvkiadó, 27. oldal [46] pont 3. mondta

³ Ugyanott 27. oldal [49] pont 2. mondata

Ha a jogalkotó valóban a 7.§ (3) bekezdésébe beletartozónak tartotta volna az üdültetést, akkor a 2015. január 1-vel hatályos módosítással nem emelte volna bele az (1) bekezdésbe.

C) Alapvető dogmatikai hiba, hogy az ítélet [54] pontja figyelmen kívül hagyja a *lex specialis derogat legi generali* elvét, a jogszabályoknak alárendeltség elvét és kimondja, hogy a rPtk. szerint jogalanyok voltak azok az államigazgatási szervek, amelyek számára az őket alapító jogszabály nem rendelt jogalanyiságot, és **nem indokolja**, hogy miért jutott erre a következtetésre. Jogszabályellenesen hivatkozik arra, hogy amikor a konstitutív hatályú törzskönyvi nyilvántartásba vétel egyes jogutódok esetén elmaradt vagy jelentősen késétt, akkor utólag feloldható lenne a jogalanyiség elmaradása. Fogalmilag kizárt, hogy nem jogalanyt utóbb jogalanyisággal ruházzanak fel, az ítélet mégis ezt teszi az [55] és [56] pontban és **itt sem indokol**, hogy milyen jogelv és jogszabály alapján döntött így. Elég súlyos következménye lenne annak, ha kiderülne, hogy MÁK területi szervei vagy maga a MÁK adott időszakban nem rendelkezett jogi személyiséggel, vagy éppen nem is létezett.

A Kúria a hivatkozott jogszabályok értelmezése kapcsán túllépte jogalkalmazói hatásköré azzal, hogy a jogszabály szöveg nyelvtani értelmezésével ellentétes ítéletet hozott.

4 **XIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.**

A tulajdonjog tartalmi elemei közül a használat és a birtoklás joga sérül az ítélet által, mert az ítélet jogszabályellenes esélyt sem teremt arra, hogy a tulajdonukat használjuk, birtokoljuk. Ha volt jogutódlás, akkor azért kellene birtokba adni az ingatlanunkat, ha nem volt, akkor azért.

5 **XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő.**

Véleményünk szerint nekünk a MÁK-kal szemben negatív megkülönböztetésben volt részünk. Az ítéletek indokolásai szerint volt jogutódlás, de mégsem jár vissza a vagyontárgy.

Álláspontunk szerint a bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie a vonatkozó jogszabályokat és az Alaptörvényben foglaltakat. Ez utóbbiak lehetnek

- alapjogok,
- államcélok
- vagy alkotmányos értékek.

Kérjük, engedék meg, hogy idézzünk és ezeket az érveket szíveskedjenek saját érveinkként is elfogadni.

A bíróságnak nyilvánvalóan minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítélezés során. Az Alaptörvény értelmezésekor ezzel azonosan foglalt állást a 8/2014. (III. 20.) AB határozat indokolásának [64] pontja. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvényellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál. Az, hogy egy-egy ügyben az eset összes körülményeinek mérlegelésénél a rendes bíróság az anyagi jog értelmezésekor milyen intenzíven hivatkozik a XV. cikk egyes elemeire, elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés, de az értelmezés nem vezethet sem a jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására, sem az Alaptörvénnyel ellentétes eredményre.⁴

⁴ 9/2016. (IV. 6.) AB. határozat [26] pontja

Az Alaptörvény XV. cikkén alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma elsősorban az alapjogok terén tett megkülönböztetésre terjed ki. Személyek közötti, alkotmány sértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltósághoz való joggal, és a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerinti észszerű indoka, vagyis önkényes.⁵

Ilyen összehasonlítási szempont a jogképességgel bíró jogalanyoknak és azok magánjogi viszonyainak perbeli megítélése.

Az Alkotmánybíróság a 9/2016. (IV. 6.) AB határozata értelmében az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is kiterjed, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál is fennállhat és vizsgálendő.

A rendes bíróság jogértelmezése nem vezethet sem jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására, sem az Alaptörvénnyel ellentétes eredményre.

Esetünkben a diszkrimináció sérelme közvetve összefüggésben áll az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joggal, ezért vizsgálendő, hogy az Alaptörvény XV. cikkével összhangban áll-e

1. az Övt. 40.§ (6) bek. az az értelmezése és alkalmazása, amely szerint az Övt. 40.§ (2) bek.-e alapján alapított használati jog csak és kizárólag az Övt. 40.§ (7) bek.-e alapján szűnhet-e meg,
2. továbbá vélelmezhet-e perbíróság államigazgatási feladatot (üdültetést) jogszabály ellenére,
3. és jogképességgel ruházhat-e fel perbíróság szervezeteket következtetés, vélelem alapján alapvető jogelveket figyelmen kívül hagyva.

Olyan érzésünk van, hogy a vagyontárgyat mindenképpen a MÁK birtokában és használatában akarták hagyni. Olyan érzésünk van, hogy ha nem a Magyar Államkincstár, hanem két magánszemély állt volna szemben velünk a perben, akkor nem ilyen ítélet született volna.

6 XV. cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. (Hátrányos megkülönböztetés tilalma)

Hivatkozva az **5** pontban írtakra és nem megismételve azt, meggyőződésünk, hogy magánszemély alperesek esetében fel sem merült volna, hogy

1. a Ptk. nem alkalmazható, és jogutódlásnak helye van,
2. a bíróság belemagyarázza az üdültetést a jogszabályba,
3. jogképességet vélelmezen.

⁵ 14/2014. (V. 13.) AB határozat, az indokolás [32] pontja

7 XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (Tisztességes eljáráshoz való jog.)

Az eljáró bíróság a sérelmezett ítéletét elsődlegesen nem a jogszabályok írott szövegére alapította. A perbeli ügyben alkalmazandó hatályos jogszabályok az ítélet mindhárom sérelmezett pontjával ellentétesen rendelkeznek. Eljárásjogi szempontból is problémás az **indokolás elmaradása**, hogy

- miért, mely jogszabály-helyek alapján jutott arra a következtetésre a bíróság, hogy az Övt. 40.§ (2) bek.-e alapján alapított használati jog csak és kizárólag az Övt. 40.§ (7) bek.-e szerint szűnhet meg, másképp nem – ítélet [47] és [48] pontja;
- mire, mely jogszabályra alapította az üdülés államigazgatási feladattá „nyilvánítását” az ítéletben – ítélet [49] pontja akkor, amikor 2015. január 1-vel kifejezetten belekerült a szövegbe az üdültetés;
- milyen jogszabályra vagy jogelvre alapította, hogy az általános jogszabály (rPtk.) felül írhatja a jogutódokról rendelkező speciális jogszabályokat, a korábbi (rPtk.) felül írhatja a későbbieket – ítélet [54] pontja.

Ezek miatt sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunk.

Idézzük a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatból és érvként hivatkozunk rá, melyeket kérjük, szíveskedjenek elfogadni, hiszen esetünkre szóról szóra alkalmazható azzal a kitételrel, hogy esetünkben a Kúria ítélt:

„[15] Az Alkotmánybíróság az eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minőségében ragadta meg. A vonatkozó korábbi gyakorlat áttekintése során a testület a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatban a korábbi alkotmánybírósági döntésekben foglaltak felhasználhatóságát illetően rögzített szempontok figyelembevételével járt el. Ennek megfelelően a konkrét ügy kapcsán összevetette az alapul szolgáló alaptörvényi, illetve alkotmányi rendelkezéseket, és megállapította, hogy nincs akadálya a korábbiakban kialakult és idevágó gyakorlat megfelelő alkalmazásának.

[16]Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában megállapította, hogy „[...] a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás »méltánytalan« vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes«” [ABH 1998, 95.] {legutóbb megerősítette a 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}.

[17] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: mint ahogyan jelen ügyben is, elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve {vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.”

Esetünkben a nyilvánvalóan *contra legem* jogalkalmazás *contra constitutionem* is, azaz alkotmányjogilag is értékelhető, ezért sértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunkat.

A bírói függetlenségnek nem korlátja, hanem biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. A bírói függetlenség alapköve a csak a törvényeknek való alárendeltség. Ha a bíróság ezt nem tartja be, akkor saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság

lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozza. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel sem.

„[25] Az **indokolás hiánya** vonatkozásában az Alkotmánybíróság, figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségeire is, azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. Az Alkotmánybíróság tehát a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.”⁶

[26] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.⁷

[27] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel a jelen ügy vonatkozásában megállapította, hogy nem teljesítette a törvényszék indokolási kötelezettségét akkor, amikor az ügy egyik leglényegesebb részéről, az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem alkalmazása okairól nem adott számot határozatában.

[28] Az Alkotmánybíróság megállapítja továbbá, hogy a törvényszék önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normát az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése ellenére nem alkalmazta.

[29] A fentieket összefoglalva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a törvényszék *contra legem* jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági sérelem szintjére, és sértette az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Egyrészt a törvényszék a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolta meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta.

Másrészt, ezzel párhuzamosan, a törvényszék önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe.

⁶ 20/2017. (VII. 18.) AB határozat

⁷ ugyanott

Harmadrészt a törvényszék önkényesen járt el akkor is, amikor döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezte.

Ez az harmadik kitétel esetünkben nem áll fenn, harmadik érvként esetünkben alapvető jogértelmezési alapelveket hagyott figyelmen kívül a Kúria.

[30] *Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket indokolás nélkül figyelmen kívül hagyó bírósági indokolás azáltal okozta a jelen ügyben az egész bírósági eljárás tisztességtelenségét, hogy az indokolás hiánya két különböző jellegű jogalkalmazói önkénnyel is összekapcsolódott.*

[37] 2. *Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére is azzal az indokolással, hogy az eljáró bíróságok Itv. 26. § (1) bekezdés p) pontjának értelmezése kapcsán túllépték jogalkalmazói hatáskörüket azzal, hogy a jogalkotó vélelmezett szándékára hivatkozással a jogszabályszöveg nyelvtani értelmezésével ellentétes jogfejlesztést valósítottak meg.*

[38] *Az Alkotmánybíróság az eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minőségében ragadta meg {legutóbb: 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}. Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh2.) összekapcsolta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta: „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel {Indokolás [23]}.” Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállását és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközését. Az Abh2. alapjául szolgáló esetben a bíróság contra legem jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági jogsérelem szintjére (Indokolás [29]). Tehát a contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. A contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz az Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (contra constitutionem).*

8 26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve

De a törvényeknek alá vannak rendelve. Vannak a törvényeken átívelő, alapvető jogelvek és a jelen ügyben is vannak alkalmazandó jogszabályok. A jogalkalmazás római jogban kidolgozott alapelveit, mint a nyelvtani, logikai, rendszertani és történeti jogértelmezés, is alkalmazni kell. A jogszabályt nem lehet sem annyira megszorítóan, sem olyan szélesen kiterjesztően értelmezni, ami a tartalmával és céljával ellentétes, és nem lehet jogalanyisággal felruházni szervezeteket.

9 28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

Az alkotmányjog panasz kézikönyve című szakműnyvben és más tájékoztatókban is szerepel, hogy önmagában és általában nem lehet alkotmányjog panaszt alapítani az alaptörvény e cikkelyére, de ebből nem következik, hogy a Kúria jogszabály értelmezése ne lenne hibás, s mint ilyen, sajnos alkalmas a jogállamiság és a jobbiztonság alkotmányos alapelveinek megrendítésére, és nem

jelenti azt sem, hogy határozataiban az Alkotmánybíróság – egyebek között - ne hivatkozna rá. Mi összefüggés láncolatban és teljesen konkrétan hivatkozunk rá. Magyarország jogállam, ahol a jog előtti egyenlőség deklarált cél és állapot. Nagyon szépen kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy kérelmünket azzal együtt fogadja be és adjon helyt neki, hogy mi egyenesen kimondjuk: nem lehet kétezeréves jogelveket, írott jogot, egyszer így, egyszer úgy értelmezni, mindezt a folyamatot indokolni kell, mert ez a fajta ítélkezés rossz gyakorlatot alakít, erősít, amivel a jogbiztonságot súlyosan veszélyezteti. Ez nem egy kezdő bíró elsőfokú ítélete, hanem a Kúria döntése, amely minden papírra vetett gondolatával jogot alakít, hatással van a jogalkalmazás következő aktusaira.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztük a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya

Mellékletként csatolva lett az eredeti indítványunkhoz.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

A nyilatkozat mellékletként csatolva lett. Nem járulunk hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Adatkezelési nyilatkozat
3. a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.088/2019/4. számú ítélete
4. az ítélet letöltési igazolása az átvétel (határidők) igazolása céljából
5. a Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.071/2019/4. számú ítélete
6. a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.22.370/2017/8. számú végzése
7. a Kaposvári Törvényszék 1.Pf.20.107/2017/4. sz. másodfokú ítélete
8. a Siófoki Járásbíróság 5.P.20.644/2016/3. számú elsőfokú ítélete
9. a [REDACTED] hrsz.-ú ingatlan hiteles tulajdoni lap másolata

Budapest, 2020. október hónap 09. napján

Tisztelettel:

[REDACTED]

képviselőként

Dr. Lengyel Andrea ügyvéd

Dr. Lengyel Andrea

[REDACTED]